

ПРИВРЕДНА СЕКЦИЈА НОО У ЧАЧКУ

О формирању Народноослободилачког одбора у Чачку говорило се на једном састанку у кући Бате Јанковића одмах по ослобођењу града. У овом Одбору ја сам изабран да руководим привредном секцијом.

У прво време по ослобођењу околни сељаци нису ништа доносили у град на пијацу јер су се плашили бомбардовања. Али, убрзо се то знатно поправило. На пијаци је било доста више производа. Народноослободилачки одбор је донео одлуку да се укине дотадашња трошарина за ове пољопривредне производе на пијаци. Цене су се усталиле. На чачанској пијаци било је тих дана свега. Чак су сељаци из околине Бајине Баште на пијацу доносили у врећама дуван и папир.

Контролу цена је водио НОО преко своје привредне секције.

Све занатске радње у Чачку су тих дана нормално радиле и нико није повећавао цене улога.

НОО у Чачку је образлагао једну комисију која је обишла све радње у граду и пописала сву робу која је била потребна борцима на фронту. Списак ове робе, са назначењем у којој се радши налази, достављен је Команди места, а Команда места је као није ту робу преузимала. Оитнијим трговцима је ова роба одмах исплаћивана, а оним јачим издаване су уредне признанице. Роба је после тога упућивана у партизанске радионице на прераду или непосредно на фронт.

У Чачку ома тада хранили свиње за војоку и грађанство.

НОО у Чачку био је у то време носилац мношх политичких и културних активности. На неколико места у Чачку били су инсталирани звучници, око којих су се у вечерњим часовима окупљале масе грађана да слушају музику.

У сали хотела „Крен“ Народноослободилачки одбор Чачка организовао је свечану академију поводом годишњице велике Октобарске револуције. Другарица Цала Терзић прочитала је реферат о значају октобарске револуције. После тога хор „Абрашевић“ отпевао је Интернационалу и још неколико радничких и борбених песама. Овом приликом изведен је океч „Још није време“. То је била пародија на тадашње државне четника. Свесно су извели аматери Славко Рељић, Петар Ђукић, Сретен Карличин,

Јовгиша Вумић и Оретен Димитријевић. Друг Тнхомнр Стефановић је рецитовоа једну пеому уз пратњу виоЛШне Зарије Бузуровића. На крају академије изведена је драмска слика под називом „Буна на дахије“. Немачког команданта Србије Данкелмана у овој представи играо је Славко Рељић, Милана Недића играо је Јовиша Луковић, улогу Димитрија Љотића тумачио је Сретен Карличин, а лик Косте Пећанца тумачио је Сретен Димитријевић. Сви ови глумци-аматери били оу радници.

Приликом повлачења из Чачка натоварили смо на кола и потерали према Ужицу доста коже, шећера, брашна, чак и неколико угојених свиња. Дошли смо с тим у Ужице. Из Ужица сам одређен да с вагонима робе идем до Кремана. Сва дотерана роба ту је истоварена. После тога упућен сам на Око на Златибору. Ту омо се нас неколико прикључили групи Милинка Кушића. Ова група ое преко Алиног Потока и Кјрушчице пребацила до Радобуђе Икод Ариља, где су ое налазили већи делови Чачанског партизаноког одреда ...

Арсеније ЋЕНДИЋ